

opusdei.org

Katecheze o Charlesi de Foucauld

Papež František pokračuje ve svém cyklu katechezí o apoštolské horlivosti a při této příležitosti hovoří o svatém Charlesi de Foucauld. Také zmiňuje důležitou roli laiků v církvi, kteří mají stejné evangelizační poslání jako kněží.

18.10.2023

Drazí bratři a sestry, dobrý den!

Pokračujeme v našem setkávání s několika křesťanskými svědky plnými horlivosti v hlásání evangelia. Dnes bych s vámi rád hovořil o muži, který učinil Ježíše a své chudší bratry a sestry vášní svého života. Mám na mysli svatého Charlese de Foucauld, který „vycházeje ze své intenzivní zkušenosti s Bohem, vykonal cestu proměny až k bodu, kdy vnímal, že je bratrem všech“ (Encyklika Fratelli tutti, 286).

Jaké bylo „tajemství“ Charlese de Foucauld, jeho života? Poté, co prožil mládí vzdálené od Boha, aniž by věřil v cokoli kromě nezřízené honby za požitky, svěruje se nevěřícímu příteli, kterému poté, co se obrátil přijetím milosti Božího odpuštění ve zpovědi, odhaluje smysl svého života. Píše: „Ztratil jsem srdce pro Ježíše Nazaretského“. Bratr Charles nám tak připomíná, že prvním krokem k evangelizaci je mít Ježíše ve svém

srdci, prvním krokem je pro něj „ztratit hlavu“. Pokud se tak nestane, těžko to můžeme dát najevo svým životem. Místo toho riskujeme, že budeme mluvit o sobě, o své skupině, o morálce nebo, což je ještě horší, o souboru pravidel, ale ne o Ježíši, jeho lásce, jeho milosrdenství. Vidím to na některých nových hnutích, která vznikají: mluví o své vizi lidství, mluví o své spiritualitě a vnímají se jako nová cesta... Ale proč nemluví o Ježíši? Mluví o mnoha věcech, o organizaci, o duchovních cestách, ale neumějí mluvit o Ježíši. Domnívám se, že dnes by bylo dobré, aby se každý z nás zeptal sám sebe: Mám Ježíše ve středu svého srdce? Ztratil jsem pro Ježíše trochu hlavu?

Charles ano, a to až do té míry, že od přitažlivosti vůči Ježíši přechází k jeho napodobování. Na radu svého zpovědníka se vydává do Svaté země, aby navštívil místa, kde žil Kristus, a chodil tam, kde chodil Mistr.

Zejména v Nazaretu si uvědomuje, že se musí nechat formovat v Kristově škole. Prožívá intenzivní vztah s Hospodinem, tráví dlouhé hodiny četbou evangelií a cítí se jako jeho mladší bratr. A když pozná Ježíše, vzniká v něm touha dát ho poznat. Vždycky se to děje takto: když každý z nás více poznává Ježíše, vzniká v něm touha dát ho poznat, podělit se o tento poklad. V komentáři k příběhu o návštěvě Panny Marie u svaté Alžběty ho nechává říci: „Dal jsem se světu... vezměte mě do světa.“ Ano, ale jak to udělat? Jako Maria v tajemství Navštívení: „v mlčení, příkladem, životem“. Životem, protože „celá naše existence,“ píše bratr Charles, „musí křičet evangelium“. A přitom naše existence tak často křičí světskost, křičí mnoho hloupostí, podivností, a on říká: „Ne, celá naše existence musí křičet evangelium.“

A tak se rozhodne usadit se ve vzdálených krajích, aby v tichosti křičel evangelium, žil v duchu Nazareta, v chudobě a skrytosti. Odchází do saharské pouště, mezi nekřesťany, a přichází tam jako přítel a bratr, přinášející Ježíšovu mírnost eucharistie. Charles nechává Ježíše tiše působit, přesvědčen, že „eucharistický život“ evangelizuje. Je totiž přesvědčen, že Kristus je prvním evangelizátorem. Proto zůstává v modlitbě u Ježíšových nohou před svatostánkem asi deset hodin denně, jistý si, že evangelizační síla spočívá právě tam, a cítí, že je to Ježíš, kdo ho přibližuje tolika vzdáleným bratřím a sestrám. A my, ptám se sám sebe, věříme v sílu eucharistie? Nachází naše směřování k druhým, naše služba, v adoraci svůj počátek a naplnění? Jsem přesvědčen, že jsme ztratili smysl pro adoraci; musíme jej obnovit, počínaje námi zasvěcenými osobami, biskupy, kněžími,

řeholnicemi a všemi zasvěcenými osobami. „Ztrácet“ čas před svatostánkem, znovu získat smysl pro adoraci.

Charles de Foucauld napsal: „Každý křesťan je apoštol;“ a svému příteli připomněl, že „vedle kněží potřebujeme laiky, kteří vidí to, co kněz nevidí, kteří evangelizují s blízkostí lásky, s laskavostí ke všem, s láskou vždy připravenou se darovat“. Laiky, kteří jsou světci, ne šplhouni. A tito laici, tyto laičky, které jsou zamilované do Ježíše, dávají knězi pochopit, že není funkcionářem, že je prostředníkem, knězem. Jak moc my kněží potřebujeme mít vedle sebe tyto laiky, kteří věří seriózně a svým svědectvím nás učí cestě. Charles de Foucauld touto zkušeností předjímá dobu Druhého vatikánského koncilu, uvědomuje si důležitost laiků a chápe, že hlásání evangelia je odpovědností celého Božího lidu. Jak však tuto účast posílit? Stejně jako

Charles de Foucauld: tím, že poklekneme a přijmeme působení Ducha, který vždy probouzí nové způsoby účasti, setkávání, naslouchání a dialogu, vždy ve spolupráci a důvěře, vždy ve společenství s církví a pastýři.

Svatý Charles de Foucauld, postava, která je proroctvím pro naši dobu, byl svědkem krásy předávání evangelia prostřednictvím apoštolátu mírnosti: on, který se cítil být „univerzálním bratrem“ a přijímal každého, nám ukazuje evangelizační sílu mírnosti, laskavosti.

Nezapomínejme, že Boží styl spočívá ve třech slovech: blízkost, soucit a laskavost. Bůh je vždy blízko, vždy soucitný, vždy laskavý. A křesťanské svědectví musí jít touto cestou blízkosti, soucitu, laskavosti. A on byl takový, tichý a laskavý. Chtěl, aby každý, kdo se s ním setká, viděl skrze jeho dobrotu Ježíšovu dobrotu. Říkal, že je „služebníkem toho, který je

mnohem lepší než on“ . Prožívání Ježíšovy dobroty ho vedlo k navazování bratrských přátelských vztahů s chudými, s Tuaregy, s těmi, kteří byli jeho mentalitě nejvzdálenější. Tato pouta postupně vytvářela bratrství, začlenění, uznání kultury druhého. Dobrota je prostá a žádá si být prostými lidmi, kteří se nebojí rozdávat úsměv. A úsměvem, svou prostotou, vydával bratr Charles svědectví evangeliu. Žádný proselytismus, nikdy: spíše svědectví. Evangelizace se neděje proselytismem, ale svědectvím, přitažlivostí. Ptejme se tedy sami sebe, zda v sobě neseme a druhým přinášíme křesťanskou radost, křesťanskou mírnost, křesťanskou laskavost, křesťanský soucit, křesťanskou blízkost. Děkuji.

RadioVaticana.cz / Rome
Reports

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/
katecheze-o-charlesi-de-foucauld/](https://opusdei.org/cs-cz/article/katecheze-o-charlesi-de-foucauld/)
(04.04.2025)